

Motion till riksdagen 2012/13:Fi232

av **Staffan Danielsson och Anders Åkesson (C)**

Översyn av lagen om finansiell rådgivning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av lagen om finansiell rådgivning.

Motivering

Lagen om finansiell rådgivning eller rådgivningslagen som den kallas i dagligt tal har nu varit i kraft i åtta år. Lagen tillkom som en reaktion på att många konsumenter råkade illa ut i mötet med professionella finansiella rådgivare. I korthet innebär lagen att näringsidkare som är vårdslösa i sin finansiella rådgivning gentemot konsumenter är skadeståndsskyldiga.

Tyvärr har lagstiftningen inte lett till avsedda resultat. Banker som anger att man följer rådgivningslagen kan istället få en ökad trovärdighet trots att man både är ”rådgivare” och en försäljare av bankens finansiella produkter. Sammanblandningen av myndighetsutövning, konsumentupplysning och kommersiell verksamhet har en tydlig förlorare: bankkunderna.

Av dem som vänder sig till Allmänna reklamationsnämnden har bara en liten del fått rätt gentemot banken. Och i tingsrätten har man dömt till konsumentens fördel i bara 20 procent av målen.

Vad kan detta bero på? En Timbrorapport från 2010 formulerar det så här:

Konsumentsituationen försämras ytterligare av att man i lagtexten inte har definierat viktiga begrepp som ”god rådgivningssed” och ”tillräcklig dokumentation” eller skiljer på rådgivning och försäljning. Begreppen antyder neutralitet, men den bankanställda vill naturligtvis sälja sin arbetsgivares produkter. Att skilja mellan rådgivning och försäljning har visat sig vara svårt för både rådgivarna själva och kunderna som ska få råd. Saker bör kallas vid sitt rätta namn: ingen skulle komma på tanken att kalla en bilförsäljare för ”rådgivare i transportsektorn.

Fel! Okänt namn på

Advokat Magnus Dahlgren redovisar i en debattartikel i SvD samma analys, samt pekar därtill på att bevisbördan för vad som hänt ligger på konsumenten, trots det enorma informationsövertag som näringsidkaren har. Han skriver:

Jag har själv haft ett fall där en 80-årig kvinna bedömts jämbördig med en stor försäkringsförmedlarkedja. Trots att inga original av rådgivningsprotokoll kunde återfinnas – förmedlaren medgav slutligen att originalen förstörts – och de kopior av rådgivningsprotokollen som fanns var oliklydande ansåg tingsrätten att förmedlaren inte varit vårdslös. Kontentan av det hela är att det räcker för en finansiell rådgivare att få kundens namnunderskrift på en blankett med av den finansielle rådgivaren ikryssade rutor med standardiserad text för att lagens krav skall vara uppfyllda. Mitt förslag är att krav på ljudupptagning av alla rådgivningssamtal skall införas. Det är enda sättet att i efterhand skapa sig en bild av vad som förevarit.

Magnus Dahlgren har också andra intressanta förslag. Finansiella rådgivare ska vara certifierade och stå under Finansinspektionens tillsyn. Att sälja dessa tjänster på provisionsbasis kan också ifrågasättas.

Regeringen bör mot denna bakgrund låta göra en översyn av rådgivningslagen och då pröva den problematik och de förslag som lyfts fram i denna motion.

Stockholm den 28 september 2012

Staffan Danielsson (C)

Anders Åkesson (C)